

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 83 / III Legislatura / Sisè període

Divendres, 14 de desembre de 1990

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 62

Tercera i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a tres quarts de dotze del migdia i quatre minuts.

Debat sobre l'acció política i de govern en relació amb el grau d'adequació de Catalunya a la Comunitat Europea des d'un punt de vista legal, tecnològic, formatiu i d'organització empresarial, tenint especialment presents els efectes de l'Acta Única Europea (Continuació.)

Propostes de resolució subsegüents al debat

El M. H. Sr. President anuncia la retirada de totes les propostes de resolució en favor d'una proposta conjunta signada per tots els grups (p. 4046).

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) intervé per una qüestió d'ordre (p. 4046).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de la proposta de resolució conjunta (p. 4046).

Posició dels grups: I. Sr. Latorre (CDS) (p. 4046), I. Sr. Colom (ERC) (p. 4047), I. Sr. Sabanza (M) (p. 4048), I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 4048), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 4049), I. Sr. Saura (IC) (p. 4050), I. Sr. Clotas (S) (p. 4051) i I. Sr. Pérez-Moreno (CiU) (p. 4052).

Votació: aprovada per 105 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció (p. 4053).

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i nou minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 62.3

La sessió s'obre a tres quarts de dotze del migdia i quatre minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon i de la I. Sra. Secretària Tercera. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Justícia i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Ha estat presentada una proposta conjunta de resolucions, més dues transaccionals que subscriuen tots els grups i agrupacions. Aquests grups i agrupacions parlamentaris anuncien la retirada de totes les propostes de resolució que prèviament havien presentat. S'ha de fer constar que aquestes propostes de resolució que prèviament havien presentat els grups, seran publicades, que han estat les que han estat admeses a tràmit.

S'han repartit a totes les il·lustres senyores diputades i il·lustres senyors diputats la proposta conjunta més les dues transaccionals. Per consegüent, podrem passar ara a les intervencions dels grups que seran d'ordre de menor a major.

Abans, abans, la senyora Secretària procedirà a la lectura d'aquesta proposició conjunta i de les dues transaccionals.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «El Parlament de Catalunya...

El Sr. PRESIDENT: Sí, perdó, perdó; el senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Per una matisació, senyor President. No tots els grups parlamentaris, sinó una part del Grup Mixt ha acceptat les transaccionals en el sentit que els diputats del Partit dels Comunistes de Catalunya no han acceptat aquesta transaccional. Per tant, és una part del Grup Mixt.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Quedarà palesa en el moment de la votació aquesta discrepància.

Senyora Secretària, procedeixi a la lectura.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «El Parlament de Catalunya, davant dels grans reptes que la construcció europea representa en la perspectiva del Mercat Únic a partir de l'1 de gener de 1993 i amb la celebració de les dues conferències intergovernamentals d'unió econòmica, monetària i d'unió política:

»1. Reafirma un cop més la voluntat del poble de Catalunya de participar activament, a través de les seves institucions, en aquest procés de construcció europea.

»2. Manifesta que el Mercat Únic afectarà la nostra economia i que, per tant, és imprescindible un esforç de les administracions i agents econòmics i socials, i especialment, en camps com la formació, el medi ambient, la recerca o el desenvolupament i les infraestructures, per tal d'afrontar en les millors condicions el que representarà la lliure circulació de capitals, béns, serveis i persones.

»3. Manifesta que la unió econòmica i monetària ha de comportar una major cohesió econòmica i social per tal de reduir els desequilibris en la distribució de la riquesa entre les regions europees així com les desigualtats socials.

»4. Manifesta la seva voluntat que la Conferència Intergovernamental d'Unió Econòmica i Monetària avanci en la línia dels acords del Consell de Ministres d'Economia i Finances de Roma i en l'horitzó d'un banc central europeu i una moneda única.

»5. Insta el Govern de la Generalitat a impulsar una política de cooperació institucional amb el Govern de l'Estat per tal que aquest valori i, en el seu cas, proposi que la seu del futur Banc Central de les Comunitats pugui tenir la seva seu a Barcelona.

»Nou punt 5 bis. Impulsar un paper creixent de les regions en la construcció europea en la forma que el mateix desenvolupament de la seva participació pugui aconsellar i, en aquest sentit, ampliar inicialment la funció consultiva de les entitats regionals i locals de la Comissió Europea al Consell de Ministres de la Comunitat.

»6. Manifesta que la unió política europea ha de comportar l'aprofundiment en el concepte d'identitat i ciutadania europea i la reforma del sistema institucional de la Comunitat Europea que reforci la legitimitat democràtica i atorgui al Parlament Europeu competències legislatives de control i pressupostàries.

»7. Expressa la seva satisfacció per l'aprovació pel Ple del Parlament Europeu del dia 11 de desembre de 1990 del reconeixement del català com a llengua comunitària.

»8. Manifesta, així mateix, la seva satisfacció per la signatura de la Carta Comunitària de Drets Socials Fonamentals dels Treballadors en la línia de l'aprofundiment en la dimensió social del mercat interior.

»9. Manifesta la necessitat que el Govern de la Generalitat informi la Comissió de Seguiment Catalunya-Comunitats Europees del Parlament de Catalunya, amb una periodicitat trimestral, sobre l'actuació de la Generalitat en el procés d'integració i sobre el seguiment de les conseqüències que té aquest procés per al conjunt de la societat catalana.» (Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, en la meua rèplica de l'altre dia a l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, que en representació del Govern ha portat aquest debat, jo li deia que estàvem fent un debat de característiques veritablement europees; avui ho torno a dir. Cada grup polític d'aquest Parlament hem tingut l'oportunitat de fixar les nostres posicions polítiques davant el repte, l'important repte que la nostra incorporació econòmica i política a Europa representa per a nosaltres.

Inicialment, nosaltres havíem preparat tot un seguit de propostes de resolució que pretenien incrementar els esforços per tal d'aprofundir en la col·laboració dels centres d'investigació catalans en la tasca investigadora comuna europea; com preteníem accelerar el procés d'adaptació de tots els processos formatius en cada nivell a les veritables demandes del mercat laboral o incrementar de forma significativa les relacions universitat-empresa, i, així mateix, incrementar les accions de formació i reciclatge de funcionaris de la Generalitat en tot allò que incideix en la seva actuació en el procés d'integració europea, o bé incrementar el nivell de difusió de noves tecnologies, principalment, a les petites i mitjanes empreses, que són l'element més significatiu del nostre teixit empresarial. Volíem, també, incrementar els nivells de qualitat dels nostres productes i, també, considerar les exigències en matèria de medi ambient com un

component significatiu de tota l'acció del Govern de la Generalitat. I és evident que podríem haver afegit més propostes en relació amb el nostre discurs, i és cert també que tot això es necessita i es necessita més i més, i, sobretot, que és imprescindible unificar esforços per part de totes les forces polítiques per superar el repte del nostre europeisme.

I precisament per això, senyores diputades, senyors diputats, perquè som petits i som pocs, la unitat és més necessària que mai. I per això nosaltres i altres forces polítiques d'aquest Parlament hem renunciat a part de les nostres propostes en benefici d'una proposta comuna, que aglutina la major part de les propostes dels grups que ens hi hem afegit, i a la qual, naturalment, donarem el nostre vot afirmatiu.

El consens i el pacte, ambdós importants, ambdós molt importants, aquesta vegada han triomfat. Els que com nosaltres fem de la cultura del diàleg a Catalunya —lema del nostre tercer congrés català— un dels elements més importants de la nostra acció política, ens felicitem, com felicitem la resta de forces polítiques d'aquest Parlament que s'han esforçat de forma important en l'elaboració d'aquesta proposta conjunta.

Gràcies, senyor President, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Colom.

El Sr. COLOM: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, en nom de la voluntat d'unitat del poble de Catalunya, tal com s'expressa en el punt 1 d'aquesta resolució conjunta, voluntat d'unitat d'enfocar la nostra presència europea, la nostra Agrupació parlamentària també ha decidit sumar-se a aquesta quasi unanimitat d'una resolució conjunta que recull els principals elements del debat que s'ha dut a terme aquests dies al Parlament, en aquesta Cambra, sobre les conseqüències de l'Acta Única en relació amb el nostre país i sobre, en conjunt, la conjuntura europea.

Aquesta volguda unitat ha fet que també nosaltres retiréssim, com tots els altres grups parlamentaris, les resolucions —deu, en el nostre cas— que definien, òbviament al nostre entendre, molt millor el que haurien d'haver estat unes conclusions d'aquest debat parlamentari.

Vull remarcar, sobretot, algunes d'aquestes proposicions, d'aquestes resolucions que fèiem nosaltres. La que fa referència a instar el Govern de la Generalitat..., i que queden pendants, per tant, per a una altra ocasió. La que fa referència a instar el Govern de la Generalitat a impulsar, a través de l'ARE i d'altres organismes europeus, un estat d'opinió favorable a la creació d'una instància europea, jurídic-europea, d'apel·lació per als litigis entre els estats i els poders autònoms, regionals o descentralitzats, en conflictes de competència relatius a temes comunitaris. També instar la creació d'un òrgan consultiu de les institucions europees format per les entitats polítiques substancials per a totes aquelles qüestions que puguin afectar-les, o bé la creació d'una segona Cambra del Parlament Europeu que tingués representació, que representés la representació territorial de les nacions sense estat, com és el cas de la nostra i de les regions d'Europa. I vull fer ressaltar, també, potser la que cloïa més, i clou més en tot cas, la nostra voluntat dintre d'aquesta unanimitat, que seria el fet que aquest Parlament, almenys, tingués consciència que en l'horitzó de la unitat política europea

ens calgui expressar el desig que la futura estructuració política del continent adopti la forma d'una federació de nacions, de pobles europeus, entre els quals el català, per poder garantir l'expressió nacional de la cultura i la institucionalització política de la nostra personalitat com a poble.

En la resolució conjunta, en nom de l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana, sí que voldria matisar que hi ha una llacuna important, al nostre entendre, i donat que hi ha explicació i posicionament penso que és el moment de dir-ho i que lamentem que no hi hagi hagut en aquests moments sensibilitat —que pot ser-hi d'aquí a un temps o d'aquí a un poc temps— a través d'una altra via parlamentària; és la que fa referència al reconeixement de l'existència, només de l'existència, a Europa de la llengua catalana, que es va produir fa pocs dies al Parlament Europeu.

Evidentment que això és un fet positiu, però —ho hem dit i ho vull tornar a recordar— això no respon, aquesta resolució del Parlament Europeu... —senyores diputades i senyors diputats, deixin-m'ho dir—, no respon, de cap de les maneres, a la voluntat unànime d'aquesta Cambra i a la voluntat unànime de la Cambra de les Illes Balears-Pitiüses. I tampoc respon, estrictament, a la realitat quant al territori on és parlada aquesta llengua.

Per tant, tot això ens queda per fer, i nosaltres, malgrat, doncs, entrar en aquesta unanimitat, voldríem deixar molt clar que esperem que el Parlament de Catalunya —ho torno a dir, potser per una altra via parlamentària properament—, tot i reconeixent aquest pas valuós, vulgui culminar més endavant en la consideració del català com a idioma oficial de les institucions europees, de conformitat amb les resolucions aprovades per aquest Parlament i pel Parlament balear; vulgui culminar més endavant aquesta expressió majoritària o unànime del nostre poble i del nostre Parlament. Això queda per fer.

No intervindrè sobre la resta de les proposicions que ja estan retirades, que indicaven aquesta voluntat nostra; només, en tot cas, per recordar que sí que cal elaborar un estudi aprofundit de les repercussions possibles de l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea en l'àmbit cultural català, i que això penso que és una tasca que queda per fer, en el qual caldria que fos presentat..., el qual estudi caldria que fos presentat en aquest Parlament abans de finalitzar aquesta legislatura. Amb aquesta intenció i voluntat, també ens adherim, doncs, a aquesta unanimitat, i que per a nosaltres seria important que el Govern de la Generalitat fes un acte clar d'obrir delegacions permanents a Brussel·les i Estrasburg que fossin la representació global i institucional catalana davant d'aquestes instàncies europees, amb l'objectiu, precisament, de vetllar molt més precisament pels interessos catalans davant de les comunitats.

Per fer, i per acabar ja aquest posicionament —per fer un símil amb el que l'Honorable Síndic de Greuges ha dit algunes vegades davant d'aquesta Cambra quan ha presentat el seu informe anual—, Esquerra Republicana ens hem afegit a aquesta quasi-unanimitat amb una doble voluntat: la Resolució d'avui, que celebrem, aquesta que signem tots, representa la Resolució obligada per tots nosaltres, però ens resta —i ens hauria agradat que hagués estat possible, i de fet en aquesta intervenció ho he deixat clar— una resolució volguda; de la Resolució volguda, malgrat tot, en queda constància en aquestes deu resolucions que, conformement l'acord, nosaltres hem retirat. Que serveixi,

penso, la bona voluntat de tots els grups –i torno a dir que ho celebrem–, almenys, per cloure un debat sobre Europa i sobre les conseqüències que això té per a Catalunya, per al nostre país, que serveixi almenys com a voluntat i com a impuls perquè Catalunya, el conjunt de Catalunya –i en aquests moments, la Catalunya que representa..., la part de Catalunya que representa el nostre Parlament– es comprometi a avançar cap a la construcció de l'Europa que volem, que no és l'actual Europa dels estats, sinó l'Europa estricta on totes les nacions, inclosa la catalana, hi puguem jugar, hi puguem encaixar en primera instància.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Colom. Pel Grup parlamentari Mixt, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Sabanza. (Pausa.)

El Sr. SABANZA: Senyor President, senyores i senyors diputats, per començar a dir-li que em partiré el temps amb el Diputat del Partit dels Comunistes, el senyor Celestí Sánchez, que intervindrà darrere meu, tot seguit.

En relació amb el grau d'adequació de Catalunya a la Comunitat Econòmica Europea des d'un punt de vista legal, tecnològic, formatiu i d'organització empresarial, tenint especialment presents els efectes de l'Acta Única Europea, els diputats d'Esquerra Catalana vam presentar ahir un seguit de propostes de resolució instant el Govern a prosseguir i ampliar la posada en pràctica de polítiques específiques, en aquest sentit, que a més a més tingui en compte, o tingués en compte, onze punts concrets, dels quals en voldria destacar uns quants, com és aprofitar els avantatges que representa la promoció de Barcelona en l'àmbit internacional, com a conseqüència, entre d'altres coses, de ser la seu dels Jocs Olímpics del 92, per donar a conèixer la realitat catalana a partir de la imatge «Barcelona, capital de Catalunya» o establir un marc de relacions adients amb l'Administració central per possibilitar una major presència de la Generalitat davant dels organismes comunitaris, ja sigui a través de l'aplicació de l'article 150.1 i punt 2 de la Constitució, ja sigui mitjançant la participació en delegacions i comissions especialitzades o el de diversificar la informació i assessorament del Patronat Català Pro Europa, tant pel que fa a qüestions relatives a espais econòmics com espais socials; igualment, propiciant la presència en aquest organisme de representants de partits polítics d'aquesta Cambra que encara no hi siguin presents; o a promoure campanyes de sensibilització i ajut per minvar l'estructura de costos productius així com aquells altres lligats a factors comunicacionals, amb la finalitat concreta de millorar el nivell relatiu de competitivitat o establir accions pròpies per garantir una millor conservació del medi ambient, així com impulsar mecanismes de resposta als conflictes derivats de processos de pol·lució i de contaminació; o a promoure la difusió i el coneixement de la llengua i la cultura en el conjunt de l'Europa comunitària, especialment a través d'emissions de TV3 via satèl·lit, o en satèl·lits de comunicació àudio-visuals, que abasti la totalitat del territori comunitari; o donar suport a totes aquelles iniciatives que permetin que el nou Banc Central europeu tingui la seva seu a Barcelona. I, finalment la de donar suport i impulsar les iniciatives unitàries de mercat, de moneda, d'harmonització fiscal i de cooperació laboral, així com constatar que en la futura unitat política europea el sistema que millor

garantirà els drets nacionals de Catalunya és el de tipus federal.

Tot i que com poden veure ses senyories, el text conjunt no recull totes les nostres propostes de resolució des de la diversitat o discrepància, però també des de la coincidència majoritària, a Esquerra Catalana apostem pel consens en un tema d'abast institucional i en un moment que s'acosta la plena integració al mercat únic i en què volem que Catalunya jugui el paper que per dret li toca com a nació. I, per aconseguir-ho, el primer que cal és una postura unitària de totes les forces polítiques representatives del país, malgrat que aquest consens comporti transigir, que no renunciar, en aquest moment, a temes prou importants per a nosaltres, i que continuarem defensant i proposant, utilitzant altres procediments reglamentaris en la Cambra, i que per aquest motiu hem donat total suport a la proposta conjunta presentada i, com a conseqüència, doncs, votarem afirmativament.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza. També dintre del torn del Grup Mixt, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyores i senyors diputats, senyor President, jo crec que els mitjans de comunicació podran donar una imatge una mica falsa del debat que hem fet d'Europa, perquè, per una part, apareix tota la Cambra votant favorablement una concepció d'europisme, i per una altra part, dos diputats que defensem una concepció d'europisme diferent. Jo crec que aquesta és una imatge falsa, perquè el debat ha estat molt més ric que aquesta apreciació mecànica que apareixerà públicament.

Jo crec que això que es farà avui és un error; aquesta votació, que donarà la impressió que la immensa majoria del Parlament aposta per l'europisme del senyor Pujol, és un error, perquè aquest europisme que ha defensat el senyor Macià, en nom del Consell Executiu de la Generalitat, és una concepció d'europisme que va en contra dels treballadors i en contra de Catalunya com a nació. I el debat ha estat molt més ric. Un seguiment detallat de l'opinió dels diferents grups parlamentaris fa aparèixer amb claredat que no és veritat això que passarà amb aquesta votació. I des del nostre punt de vista, des del punt de vista del Partit dels Comunistes de Catalunya, no hi ha pitjor cosa que donar la impressió d'una unitat que no existeix.

Perquè seria bo parlar d'alguns temes. Què significarà la unitat de mercat i la unió monetària? Aquí s'ha plantejat: més atur per a Catalunya; o no? Més atur. Bé, quina opinió tenen de com resoldre aquests temes els diferents grups parlamentaris? Hi ha opinions diferents de com resoldre aquest atur que apareixerà a partir de la incorporació d'Espanya i de Catalunya a la Comunitat Econòmica Europea.

Però aquí ha aparegut una altra fallàcia, i és que l'Estat espanyol perdrà competències i Catalunya guanyarà competències. Això no s'ho creu ni el que ho diu; això no és cert; aquí hi perdrem tots: tots. Perquè aquesta Europa que s'està construint, al marge de les paraules, és l'Europa dels mercaders, de les grans empreses multinacionals, que seran les úniques que, amb el mercat comú, guanyaran. I fent un seguiment de les dades econòmiques apareix amb claredat. Perquè, quant ha guanyat la gran banca, a nivell de tot l'Estat i a nivell de Catalunya? El

33%, si no m'equivoco. Quant han guanyat els treballadors en la negociació col·lectiva? En el millor dels casos el 7%. En el millor dels casos... O el 8. Quina diferència hi ha entre aquest percentatge de benefici dels treballadors i els percentatges de la gran banca? N'hi ha molts, de punts, però no simplement són punts: són milions, milions i milions de pessetes. Però, en el tema nacional: què passarà amb el dret de l'autodeterminació en aquesta proposta de resolució que es va aprovar en una Comissió del Parlament de Catalunya? És que hi ha algú que creu que de la forma que s'està fent i es farà la unitat política, la possibilitat d'exercir el dret a l'autodeterminació estarà en millors condicions? Jo estic convençut que això no és cert, no és cert, i, per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres hem arribat a una conclusió: la unanimitat no pot ser per qualsevol cosa, sinó que ha de ser per altres.

I a mi solament em preocupa una cosa, i jo ho diré una mica *a la pata la llana*, com moltes vegades jo dic les meves opinions: fins ara estava clar que nosaltres érem els comunistes; a veure si ara hem de fer també de nacionalistes; a veure si ara hem de fer també de nacionalistes, que no ho som —ja vosaltres ho sabeu, que no ho som—: nosaltres som comunistes. A veure si al final resultarà que aquesta oposició tan petita que significa dos diputats al Parlament de Catalunya hem de fer una tasca que no ens correspon des d'un punt de vista de la nostra posició política.

És per això que votarem en contra d'aquestes propostes de resolució; no perquè..., amb moltes d'elles estem d'acord, sinó perquè en definitiva l'objectiu que Convergència Democràtica, des del nostre punt de vista, intenta és *llevarnos al huerto*. Per tant, perquè els treballadors no hi perdin i perquè Catalunya no hi perdi, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. A continuació, correspon intervenir al Grup Popular: té la paraula l'Illustre Diputat senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el Grup Popular havia intentat sintetitzar les seves conclusions d'aquest debat sobre l'adequació de Catalunya a les comunitats mitjançant set propostes congruents —tal com mana el Reglament— amb el nostre posicionament d'ahir i que creïem que, pel seu redactat i el seu contingut, probablement eren mereixedores de la confiança i del recolzament majoritari de la Cambra.

Després, aquest plantejament s'ha modificat; tots els grups ens hem sumat a unes propostes conjuntes, caracteritzades per dos aspectes: d'una banda, aquestes propostes conjuntes han perdut concreció —són més genèriques— i, d'altra banda, han fet més èmfasi en plantejaments ambiciosos de presència de Catalunya i d'organització de les grans institucions europees, que, si bé són necessàries, en certa manera fan perdre una de les virtualitats de les resolucions i proposicions, que és impulsar l'acció del Govern cap a polítiques concretes.

Nosaltres, en aquest sentit, amb les nostres propostes havíem, en primer lloc, recordat un problema, que, si es vol, no és massa fonamental, però sí que té la seva importància, i que, aprofitant la presència d'alguns consellers especialment europeistes, voldria ara recordar, i és que l'administració catalana compta amb una sèrie d'organismes que incideixen sobre temes europeus: el COPCA, el Patronat Català Pro Europa, el CIDEM, la «finestreta», i a vegades aquests organismes entre si

presenten problemes de coordinació, de disfuncionalitat, d'interferències, i això provoca certes molèsties a les empreses i als ciutadans. La nostra primera proposta anava en el sentit aquest d'afavorir aquesta coordinació i aquesta clara delimitació de funcions.

Una segona proposta que fèiem es referia a la universitat i a la necessitat de la seva desmassificació. En aquests moments, tots sabem que la Universitat central té més de vuitanta mil estudiants, l'Autònoma ja ha passat dels trenta mil, la Politècnica passa dels vint mil, i que la mida típica dels *campus* universitaris a l'Europa que funciona oscil·la entre vuit mil i dotze mil estudiants. Per això la nostra segona proposta anava en el sentit, mitjançant el manteniment de la quarta Universitat en la seva actual *ratio* professor/alumne i l'impuls dels nous *campus* a Lleida, Tarragona i Girona, juntament amb la promoció tant des del punt de vista normatiu com del clima social de les universitats privades, anar avançant cap a aquesta necessària i ineludible desmassificació dels nostres centres d'educació superior.

Una tercera proposta que fèiem era en relació amb la necessitat d'enfortir les activitats de recerca i desenvolupament a Catalunya. Ahir, a bastament es va recordar que el percentatge del nostre producte interior brut que es dedica a aquests sectors és realment molt petit —la quarta part de la mitjana comunitària—, i per això en aquesta proposta nosaltres preteníem impulsar l'acció del Govern en el sentit que el Pressupost reflectís clarament la necessitat d'aquest impuls en els propers exercicis pressupostaris. És obvi que l'Estat i el sector privat també han de fer una gran contribució, però si ens posem un horitzó d'un 1% del nostre producte interior brut dedicat a recerca i desenvolupament, és absolutament clar que el Govern de la Generalitat en propers exercicis ha de dedicar molts més recursos a la CIRIT, a les activitats de la Direcció General d'Universitats relacionades amb recerca, a l'IRTA i a tots els organismes que, dins de la nostra Administració autonòmica, treballen en el camp de la recerca.

Una quarta proposta el que feia era incidir en la urgència —i subratllo «urgència»— que la gestió, la millora, la conservació i la restauració del medi natural constitueixi una prioritat del Govern de Catalunya. Està ja perfilada una unificació d'aquestes competències amb una futura agència del medi ambient, a la qual donem la benvinguda i esperem que ben aviat vegi la llum, però és obvi que en propers exercicis pressupostaris també la gestió ambiental ha de ser objecte d'una atenció especial per part del Govern. Hi ha hagut ocasions en el nostre país que una prioritat de Govern ha demostrat que, quan es vol fer un esforç en un determinat sentit, es fa. Per exemple, el cas de la televisió autonòmica, que va ser un gran esforç absolutament necessari per a la consolidació, la promoció de la nostra llengua, es va fer amb èxit. El tema ambiental ha de constituir a partir d'ara una prioritat de govern, com a mínim del mateix nivell que en el seu moment va ser la televisió catalana.

La nostra cinquena proposta recordava el perill que una excessiva i natural concentració del nostre comerç exterior en els països de la Comunitat no ens fes oblidar que hi havia altres mercats amplíssims i importantíssims, concretament els països de l'EFTA i els Estats Units, que no havien de ser descuidats per evitar el risc excessiu d'aquesta concentració —insisteixo: natural i inevitable— de les nostres exportacions i importacions amb els nostres socis de la Comunitat.

La nostra sisena proposició feia referència a la nostra Administració pública, a la funció pública de la Generalitat. Més de cent mil funcionaris, un miler de reestructuracions en els deu anys de govern de Convergència i Unió constitueixen un tot d'atenció: si volem anar cap a Europa, és imprescindible el control, la moderació en la nostra política de funció pública. El nombre de funcionaris de l'Administració de la Generalitat ha de ser objecte en el futur d'una certa estabilització.

I, per últim, una setena proposta que nosaltres fèiem es referia a la regionalització d'Europa i al paper de les regions en el marc europeu. Tots sabem que en aquests moments hi ha un buidatge de competències dels Estats en sentit ascendent cap a les comunitats i en sentit descendent cap a les regions i les comunitats autònomes. Catalunya ha d'impulsar una política de regionalització que tendeixi a mantenir un equilibri entre el que podria ser una atomització o una balcanització disgregadora d'Europa, que és absolutament incompatible amb l'homogeneïtzació que exigeix el mercat únic i l'impuls de la unitat europea, o, d'altra banda, la marginació de les regions per part dels Estats. Catalunya té tot allò que és necessari per la seva experiència històrica i política per aportar a Europa solucions intel·ligents i imaginatives en aquest terreny.

Una vegada exposades quines eren i continuen essent les nostres inquietuds i propostes respecte a l'adequació de Catalunya a la Comunitat Europea, ens complau afegir-nos a les propostes conjuntes, que, si bé no recullen exactament les nostres inicials, incorporen en part el seu esperit.

Tal com han fet els altres grups, amb la retirada de les nostres propostes a favor del consens, hem volgut fer palesa la principal conclusió d'aquest debat: que la construcció d'Europa és cosa de tots.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. A continuació, correspon el torn al Grup d'Iniciativa per Catalunya; té la paraula l'Illustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup també votarà favorablement, en tant que també proposant de la resolució que clourà aquest debat, i dir que era possible avui afrontar el debat de les resolucions —jo ho crec— amb dues perspectives diferents: una perspectiva és que cada grup presentés les seves resolucions, que hi haguessin coincidències puntuals en algunes resolucions, que altres fossin desestimades, o hi havia una altra possibilitat, un gran acord, pràcticament un unànime acord de tots els grups parlamentaris en una qüestió clau, que jo crec que és la destacable en aquest debat.

Avui aquest Parlament, en el primer debat important que ha realitzat sobre el tema de la construcció europea, el que diu de forma clara és que es reafirma un cop més la voluntat del poble català i d'aquesta institució en la participació activa de la construcció europea. Jo crec que aquesta és la gran conclusió d'aquest debat; en aquest sentit, els deu punts del contingut de què consta aquesta resolució són deu punts sobre els quals caldrà anar avançant i definint polítiques, polítiques que sovint no seran coincidents entre tots els grups parlamentaris, però insisteixo que el fet polític més destacat avui en aquesta Cambra és la necessitat o la voluntat de participar activament en la construcció europea i assenyalar quins són aquells punts sobre els quals caldrà «prioritzar».

Tot i així —permeti'm—, el nostre Grup va presentar nou resolucions. Jo no explicaré aquí el contingut de les nou resolucions, sinó que sí que m'interessarà assenyalar alguns dels aspectes, per al nostre Grup, més importants de la Resolució que avui aprovarem pràcticament per unanimitat. I voldria fer referència a quatre aspectes.

El primer aspecte és: a) la voluntat que aquest Parlament manifesta que el Parlament Europeu sigui un parlament amb poders legislatius, amb poders de control sobre el Govern i amb poders pressupostaris; és a dir, avui el Parlament de Catalunya diu clarament que cal avançar en un procés constituent europeu que doti de majors continguts legislatius el Parlament d'Europa.

El segon aspecte que em sembla remarcable és manifestar també en la resolució que aprovarem la necessitat del paper creixent de les regions. Aquest punt d'aquesta Resolució, que ha estat objecte de grans negociacions i de grans redaccions, en definitiva, el que diu —amb el qual coincidim tots— és la necessitat que les regions juguin un paper creixent en la construcció d'Europa. I aquest és un punt, d'alguna manera, conseqüència, jo diria, del que van ser unes grans coincidències en el debat d'aquests dies, coincidències que, avui, la dimensió estatal és insuficient per afrontar el repte de la construcció europea: només amb la dimensió estatal és insuficient, i que construir Europa vol dir afrontar un doble procés de transferències, de competències i de recursos cap a unitats supratals —en aquest cas, la Comunitat Econòmica Europea—, però també cap a unitats substatals —regions, comunitats autònomes.

En aquest sentit, la Resolució contempla —hi insisteixo—, diu clarament que les regions han de jugar un paper actiu en la construcció d'Europa i, paral·lelament, reforça la idea de la necessitat d'impulsar que l'actual Consell Consultiu sigui un Consell Consultiu que tingui un major paper polític en el procés de construcció d'Europa.

La tercera idea que volia destacar de la Resolució conjunta és la necessitat de fer un esforç, d'aprofundir, d'accelerar tots els temes de la dimensió social europea. També hi ha hagut gran incidència, en aquest debat, de les grans potencialitats de la creació del mercat únic interior —pràcticament, tots els grups hi han fet referència. Però jo crec que també hi pot haver una gran coincidència a dir que la realització del mercat únic interior és insuficient, és insuficient per fer dues qüestions fonamentals que cal fer a Europa: la primera, per guanyar la batalla de l'atur, i, la segona, per guanyar la batalla dels desequilibris regionals. Només amb el mercat únic interior, des d'una perspectiva econòmica, aquestes dues batalles no es poden guanyar.

I el nostre Grup va dir —en boca del nostre President, Rafael Ribó— ahir, i jo tinc interès a remarcar-ho avui un altre cop, la necessitat que el procés d'unitat econòmica sigui paral·lel al procés d'accelerar la dimensió social d'aquest mercat. I això no només per un tema de justícia social, la necessitat de concertar un programa d'actuació europeu de política social, no només per aquesta necessitat, sinó també perquè seria preocupant i, fins i tot, perillosa la construcció d'un mercat, d'un únic mercat sobre la base de grans desequilibris socials i regionals, que, fins i tot, podria posar en perill la pròpia existència d'aquest mercat.

I el quart aspecte que volia assenyalar és l'aspecte de la recomanació que aquest Parlament fa avui al Consell Executiu, que el Consell Executiu informi periòdicament aquest Parlament —en concret, la Comissió de Seguiment Catalunya-Comu-

nitat Econòmica Europea— de tot allò que fa referència als impactes de la integració europea de Catalunya. Aquest ha estat un Parlament que ha discutit molt poc d'Europa: això ha estat, fins i tot, reconegut aquests dies pel mateix Conseller Macià Alavedra, i d'alguna manera, un dels aspectes importants de la Resolució que avui aprovem és aquesta recomanació —anava a dir «mandat»—, aquesta recomanació que el Govern, periòdicament, informi.

Per acabar, dues últimes qüestions. Primera, que aquest és un acord, avui, de mínim comú denominador, que no amaga, perquè no pot amagar, les diferents concepcions que tindrem en la construcció d'Europa, diferències que posteriorment anirem discutint. El nostre Grup, també, algunes de les resolucions que ha plantejat, les ha retirat avui, en aquest Ple, però les vehicularem a través d'altres instruments parlamentaris; fonamentalment, pel que fa referència a l'impuls de determinades accions de govern o a la necessitat de la pluralitat en els òrgans del govern del Patronat Català Pro Europa... Però, per acabar, dir que, d'alguna manera, el primer debat important en aquest Parlament sobre Europa comença amb una gran unanimitat, i el desig, per part del nostre Grup, que, per a tot allò que fa referència, en el futur, al paper d'Europa, al paper de Catalunya a Europa, existeixi també aquesta voluntat d'unanimitat.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Ara correspon el Grup Socialista. Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el Grup Socialista vol fer constar que valora molt positivament les resolucions que avui posem a la consideració d'aquesta Cambra, perquè van en direcció de la construcció comunitària, amb el consens de tot el Parlament de Catalunya, i a través de l'acció de l'impuls de les institucions comunitàries, no a través de la sacsejada, cosa que ahir advertia que difícilment podien tolerar a aquestes institucions; per tant, amb un gran respecte a l'equilibri institucional entre els diferents organismes establerts avui a la Comunitat, és a dir, entre del Consell europeu i la Comissió de Ministres, entre la Comissió Europea, el Parlament i el Tribunal de justícia.

Per tant, creiem que l'acord d'unanimitat —o gairebé d'unanimitat— que es pot produir avui en aquesta Cambra, és d'una gran, enorme importància, per la sensibilitat i la responsabilitat que significa en aquesta Cambra donar suport a aquest procés avui en marxa.

Crec que totes les resolucions que avui aprovem corresponen a la idea que tenia el nostre Grup —i que ahir vaig manifestar— del que havia de ser aquest debat; un debat també amb responsabilitat sobre el procés actual de la construcció comunitària, no un debat sobre l'acció política del Govern en matèria comunitària. Per què? Perquè estem en un moment clau, en un moment que les dues conferències intergovernamentals que comencen avui, en un moment que hi ha noves sollicituds d'adhesió a la Comunitat Econòmica Europea, en un moment que s'està redefinint quin ha de ser el paper d'aquestes grans institucions comunitàries, el primer debat important —com assenyala el senyor Saura— que celebra aquest Parlament sobre la política comunitària, havia de ser la posada en comú d'aquest mínim comú denominador de les forces polítiques parlamentà-

ries de Catalunya, sobre aquest procés; no la discussió sobre l'obra concreta de govern en relació amb el que afecta la Comunitat i en relació amb el que, de la Comunitat, afecta Catalunya. Per què? Perquè ens hem d'acostumar, tots plegats, que ja a partir d'ara —si no de fa molts mesos, ja—, els debats polítics en aquest Parlament sempre es relacionen amb la Comunitat, sempre: Catalunya està interrelacionada directament, igual que tot l'Estat, amb la Comunitat Econòmica Europea.

Per tant, els debats han de tenir la doble dimensió d'integració: quan es discuteixi en aquest Parlament sobre la problemàtica d'indústria, de comerç, d'agricultura, de treball, de dimensió social, han de ser ja amb el punt de referència, amb la perspectiva de l'àmbit comunitari al qual pertanyem.

Passaré, per tant, immediatament a fer una valoració sobre el que opinem de les resolucions que presentem avui per a l'aprovació de la Cambra.

Creiem que es produeix una primera resolució d'afirmació, i que el conjunt d'aquestes resolucions suposa el suport institucional del Parlament de Catalunya al procés comunitari que avui «direcciona» el Consell Europeu i la Comissió de Ministres. Crec que és molt oportú fer aquesta afirmació quan avui comencen aquestes dues importants resolucions.

I en quina dimensió fem aquesta proposta de resolució tots els grups? En la proposta del gran mercat únic per al 93, en el sentit que ofereixi garanties suficients per a tots els sectors implicats de Catalunya —també per a les administracions— per tal d'afrontar aquest gran repte amb les suficients garanties de poder-ho superar i afrontar amb totes les bones condicions necessàries.

Un segon element importantíssim: la cohesió econòmica i social. És a dir, creiem que el procés del mercat únic europeu no pot anar deslligat, de cap de les maneres, d'aquest gran principi de cohesió econòmica i social; han de ser dos processos simultanis, per tal que, d'aquelles desigualtats territorials que existeixen i que s'han de combatre i s'han de superar, no es produeixin encara més desigualtats socials. Aquest és el doble front, la doble intenció que persegueix el fet de crear un esforç de cohesió econòmica i social simultàniament a la creació del mercat únic europeu.

La dimensió social d'aquesta Resolució pel que fa referència a aquest procés de construcció. Reconeixem, i ho celebrem —i celebros que ho fem amb una resolució conjunta—, l'aprovació de la Carta Fonamental dels Drets dels Treballadors, la Carta Europea Fonamental dels Drets dels Treballadors, que, així mateix, ha de contemplar els grans reptes que avui es tenen, des d'aquest punt de vista de dimensió social, a l'Europa comunitària. La creació d'ocupació ha de ser la primera prioritat de la realització d'aquest mercat únic interior: el combat contra l'atur de llarga durada, la incorporació dels joves sense treball, l'increment de la formació professional..., tots aquests elements han de ser els garants que es dignifiqui la condició humana i la condició dels treballadors per incorporar-se en aquest repte de l'Europa 2000.

La ciutadania europea, com a concepte de creació d'una identitat comunitària: aquesta és una gran proposta del President del Govern espanyol, de Felipe González, que es recull en aquesta proposta de resolució, i que nosaltres, òbviament, celebrem, així com ahir ho vaig explicar en la meua intervenció. Crec que aquest és un pas molt important endavant, crear

aquest nexa comú entre la Comunitat: així ho han reconegut els altres membres del Consell europeu, així ho ha reconegut la Comissió a través del document Delors, i així ho ha reconegut un recent document, que és la carta Mitterrand-Kohl. Per tant, crec important que el Parlament reculli aquesta afirmació de ciutadania que proposava el President del Govern espanyol.

Reflecteix, la proposta de resolució, també, els acords del Consell de Ministres d'Economia en relació amb el projecte de moneda única i el projecte d'autoritat única monetària, en una segona –probablement, tercera– fase del que és aquesta construcció comunitària cap a l'any 97, o a partir de l'any 97. Creiem que això és molt positiu que es reculli: fa i dona suport a l'acord d'aquest Consell de Ministres d'Economia.

L'enfortiment de la legitimitat democràtica del Parlament Europeu –ahir ho assenyalava jo, i constituïa una de les prioritats que va presentar el nostre Grup davant tota la Cambra–: és necessari que el Parlament Europeu s'enforteixi en la seva legitimitat democràtica, donant-li, ampliant-li majors competències de control i pressupostàries i assignant-li competències legislatives. Ahir consideràvem que el pressupost que hi destina el Parlament Europeu, i la mateixa Comunitat, era escàs –representava un 1,4 del pressupost de tota la Comunitat. Creiem que, per fer una feina redistributiva de tot aquest pressupost, s'han d'incrementar els seus fons. Això es reconeix, de la qual cosa ens sentim satisfets.

El paper de les regions i entitats locals dins d'aquesta construcció comunitària –com ha dit algun portaveu– ha estat un dels elements que més diàleg ha comportat aquest matí. Creiem que és molt important. Ahir afirmava jo, des d'aquesta tribuna, l'heterogeneïtat regional en la construcció europea, i assenyalava –si vostès ho recorden– que existeixen a la Comunitat cent seixanta regions, de les quals tan sols seixanta tenen capacitat legislativa, i moltes d'elles no tenen ni tan sols un òrgan de direcció que hagi estat elegit representativament a través del sufragi, sinó que són òrgans de direcció de caràcter administratiu.

És molt complexa la incorporació, en forma consultiva, com estem tractant, de les regions en tot aquest procés de construcció comunitària, i això avui és de debat important en el si d'aquestes institucions. El que diem en la proposta de resolució crec que és important: volem enfortir tot aquest procés, a través d'un organisme que existeix, que és el Consell Consultiu de les entitats regionals i locals prop de la Comissió Europea. Existeix ja aquest organisme, i creiem que un element molt important, dels més importants, justament, és que hagi tingut la sensibilitat d'adoptar en el seu si la potencialitat i les necessitats i els interessos territorials de les regions, i la potencialitat, les necessitats i els interessos territorials dels ajuntaments de l'Europa comunitària, i creï dues seccions, que són les que estan creades: la secció regional i la secció local.

Bé, el que volem és que aquest organisme, que es reflecteix a través de la seva acció consultiva, pugui ser traslladat també al Consell de Ministres, és a dir, que no actuï únicament d'impuls consultiu cap a la Comissió, sinó que actuï també d'impuls consultiu cap al Consell de Ministres.

En definitiva, és la proposta que, fa molt pocs dies, el Ministre d'Administracions Públiques, senyor Almunia, va formular aquí, a Barcelona, que tant el President de la Generalitat com distingits membres del Govern, com el senyor Roca, van reco-

llir com una proposta molt positiva, i és, en definitiva, el que avui fixem en aquesta proposta de resolució, que considero, per tant, un pas endavant.

I dues resolucions més, que són la satisfacció de l'aprovació, per part del Parlament Europeu, del reconeixement, com a llengua comunitària, del català, i l'afirmació que és necessària una intensificació del treball de la Comissió de Seguiment. Deia jo ahir, des d'aquesta tribuna, que aquest debat havia de constituir el punt de partida de l'activitat entre el Govern i el Parlament, de la posada en comú de les opinions i de les decisions en relació amb la política comunitària. Si això era així –i no podia ser d'altra manera–, el punt de partida, era necessari intensificar l'actuació d'aquesta Comissió. A partir d'ara és el Govern el que haurà de venir a informar i a debatre en aquesta Comissió; no són altres organismes: és el Govern de la Generalitat qui es presentarà en aquesta Comissió amb una periodicitat trimestral. Creiem que això també és un avenç important per a la tasca del Parlament en matèria comunitària.

Per tant, senyor President, tan sols em resta repetir: satisfacció del nostre Grup per les resolucions que aprovem, satisfacció del nostre Grup perquè això es faci amb un gran consens d'aquesta Cambra –i reconec que no m'ho esperava, reconec que era difícil que això es produís–, i, per tant, des d'aquesta òptica, crec que el Parlament de Catalunya avui fa un acte d'afirmació cap a l'europeïtat, d'afirmació cap al procés que està ja endegat de construcció europea, amb un gran sentit de la sensibilitat i de la responsabilitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Clotas. A continuació correspon al Grup de Convergència i Unió fixar la seva posició. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pérez-Moreno.

El Sr. PÉREZ-MORENO: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, assistim ara al punt final d'un debat sobre política general que s'ha produït en aquest Parlament, i concretament sobre política exterior, malgrat no tenir-hi competències.

Ningú dubtarà que el tema europeu és un tema important per a Catalunya, és un tema en el qual Catalunya ha de jugar un paper essencial en la seva construcció. Per tant, és bo per a nosaltres que s'hagi arribat al màxim consens possible entre totes les forces polítiques de Catalunya, ja que en política exterior entenem que és bo que qualsevol govern d'una nació que es preï ha de buscar el màxim possible de consens.

Això ha fet –i això s'ha dit abans, també, pels oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula– que hàgim de renunciar a algunes de les propostes de resolució que havia presentat el nostre Grup, en l'ara, precisament, en benefici d'aquest consens.

No parlaré de les propostes que conté el document conjunt, perquè ja ho han fet també anteriorment els oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula, però sí que voldria referir-me a algunes d'aquelles propostes que nosaltres vàrem presentar i que hem hagut de retirar. Concretament, dues propostes que fan referència a l'agricultura, dues propostes que demanaven una major participació del Govern de Catalunya en tot el procés negociador de les modificacions de la política agrària comuna, i una altra proposta que feia referència a la defensa d'aquells productes de l'agricultura de Catalunya que han quedat en situació d'indefensió davant la competència de tercers països que

han subscrit acords preferencials amb la Comunitat Econòmica Europea.

La meua intervenció d'ahir va girar entorn del tema de les regions i de la participació de les regions en el procés comunitari. Nosaltres presentàvem, en aquest sentit, una proposta que contenia cinc punts: una proposta que demanava ara l'aplicació del principi de subsidiarietat, és a dir, la no-actuació de la Comunitat o dels estats on sigui suficient la intervenció de les nacionalitats o de les regions; un segon punt, que demanava la participació del Consell de Ministres en aquells temes que afectin les competències o interessos de les nacionalitats o regions; un tercer, que era la possibilitat de tenir legitimació específica per tal que les regions puguin recórrer en la defensa dels seus drets davant dels acords dels tribunals de justícia.

Després demanàvem també la creació d'un òrgan o consell regional que pugui emetre dictàmens amb caràcter consultiu sobre qualsevol projecte comunitari d'interès regional i amb caràcter preceptiu sobre els projectes que afectin competències regionals o que tinguin un interès fonamentalment regional.

La Resolució que avui confio, per l'anunci que han fet, que aprovarem parla d'impulsar un organisme ja existent, l'organisme de les regions i entitats locals. Nosaltres creiem que és bo que en una primera etapa s'impulsi aquest organisme; per això hi donarem suport, també. El que entenem és que és bo també que hi hagi una clara diferenciació —i això ho dic des d'un punt de vista nacional— entre el que són regions amb la seva especificitat pròpia i amb les seves particularitats, i el que són entitats locals o corporacions locals, que tenen, evidentment, una especificitat i una problemàtica molt diferents.

Cal, doncs, que en un futur es vagi a la concreció clara d'un organisme que agrupi les regions que són, en definitiva, les que entenc que poden, d'alguna manera, ajudar més i col·laborar

més en la construcció de la unió política i de la unió econòmica i monetària.

Darrerament —no em vull estendre—, penso que nosaltres estem a l'inici d'una nova etapa, una nova etapa que coincideix —com deia el senyor Clotas— amb l'inici, avui, de les dues conferències intergovernamentals a Roma. Penso que s'ha fet un pas endavant per trobar aquest punt de consens, que és, en definitiva, un punt de partida per al molt treball que encara ens queda per fer. Tot just comencem, hi insisteixo, aquesta segona etapa, i jo celebraria, el nostre Grup celebraria que aquest consens es pogués donar també en les etapes successives; en definitiva, en totes les activitats que es puguin realitzar, tant mitjançant els instruments parlamentaris que ofereix el Parlament de Catalunya com en les altres instàncies.

Simplement, senyor President, senyores i senyors diputats, vull felicitar-me també, felicitar-nos, pel consens trobat en la defensa del català com a llengua comunitària; és una prova més que la unitat en política exterior, una prova més que aquesta unitat condueix a fruits, i que el diàleg, les posicions de concòrdia, sempre són beneficioses per al nostre país.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pérez-Moreno.

Acabades les intervencions de les agrupacions i els grups, se sotmet ara a votació la proposta conjunta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposta conjunta ha quedat aprovada per 105 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts d'una del migdia i nou minuts.)

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
simil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
*La funció i les competències legislatives
del Parlament*
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
*El control i l'impuls polític de l'acció de
govern*
*La publicitat i el coneixement del
Parlament*
Els serveis del Parlament

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

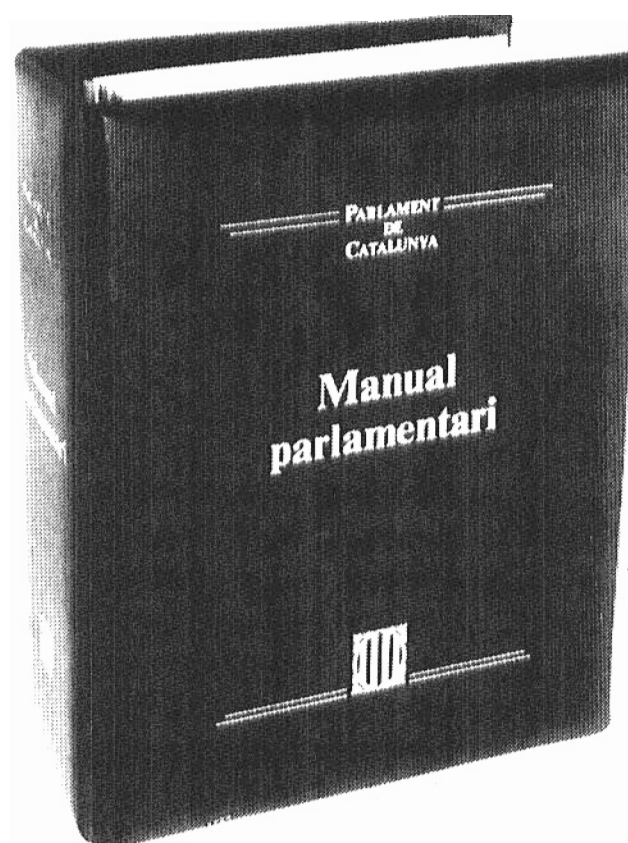
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté: A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític) A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític) A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític) A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític) A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític) A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític))	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté: A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté: A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1.ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir/xcc al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300 62 63.

Subscripció anual : 5.200 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 10.700 pessetes. Número solt : 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80 ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

